

Књига пророка Данила — број сто деведесет.

Proročki krešendo: otkrivanje bitke kod Panijuma i uvoda u nedeljni zakon

Jeff Pippenger

2024-04-20

Последњи чланак завршио се одломком који је укључивао пасус у коме је стајало: „Преступ је готово достигао своју границу. Збрка испуњава свет, и велики ужас ускоро ће доћи на људска бића. Крај је врло близу. Ми који познајемо истину треба да се припремамо за оно што ће се ускоро обрушити на свет као надмоћно изненађење.“ „Преступ“ достиже своју границу када се чаша времена милости напуни, а та граница за Сједињене Државе достиже се при недељном закону.

„Али Христос је објавио да ни једна јота ни једна цртица из закона неће проћи док не прођу небо и земља. Само дело ради којег је дошао било је да узвиси закон и да створеним световима и небу покаже да је Бог праведан и да Његов закон не треба мењати. Али ево Сотонине десне руке, спремне да настави дело које је Сотона започео на небу, дело настојања да измени Божји закон. А хришћански свет је одобрио његове напоре усвајајући ово дете папства — установу недеље. Хранили су је и наставиће да је хране, све док протестантизам не пружи руку заједништва римској сили. Тада ће постојати закон против суботе Божјег стварања, и тада ће Бог „учинити чудно дело на земљи“. Он је дуго подносио изопаченост људског рода; настојао је да их придобије к себи. Али доћи ће време када ће они напунити меру свога безакоња; и тада ће Бог деловати. То време је готово наступило. Бог води запис о народима: бројке у небеским књигама расту против њих; и када постане закон да преступање првог дана седмице буде кажњавано, тада ће се њихова чаша напунити.“ Review and Herald, March 9, 1886.

При доношењу недељног закона Сједињене Државе ће испунити чашу своје безаконости до врха, и национално отпадништво биће праћено националном пропашћу. Одломак који разматрамо каже: „преступ је готово достигао своју границу“ и „велики ужас ускоро ће доћи на људска бића“. При недељном закону, који је „час великог земљотреса“ у једанаестој глави Откривења, „десети део града паде“, и „гле, трећи тешки јад иде брзо“, и „седми анђео затруби“. Трећи јад јесте седма труба, и она долази при недељном закону доносећи „велики ужас“. У том тренутку „крај је веома близу“, и долази као „поражавајуће изненађење“. При недељном закону такође се испуњава чаша времена милости за папство, јер тада други глас из Откривења осамнаест објављује: „Изиђите из ње, народе мој, да се не помијешате у гријехе њезине, и да вам не науде зла њезина. Јер гријеси њезини дођоше до неба, и Бог се опомену неправде њезине. Платите јој као што и она плати вама, и подајте јој двоструко по дјелима њезинијем: из чаше у коју је она точила, точите јој двоструко.“

Та историја се отвара при недељном закону и означава симболички вremenski period када ће папство „izaći s velikim gnevom da затре i sasvim istreби mnoge“, јер „u последњим danima биће много мученика“. Оно што разјарује папство јесу „glasovi s istoka i sa severa“ који ће га „uznemiritи“, али

„doći će svom kraju, i niko mu neće pomoći“. Od nedeljnog zakona do kraja papstva započinje prva faza Božjeg izvršnog suda. Za njom sledi druga faza, a to je sedam poslednjih zala, i konačno večna propast bezbožnih na završetku hiljadugodišnjeg milenijuma. Istorija Božjeg izvršnog suda smeštena je u kontekst rata.

„Стојимо на прагу великих и свечаних догађаја. Пророштва се испуњавају. Необична, судбоносна историја бележи се у небеским књигама. Све у нашем свету је у превирању. Има ратова и гласова о ратовима. Народи се гнеше, и дошло је време мртвих да им се суди. Догађаји се мењају да би довели дан Божји, који веома хита. Као да је остао још само један тренутак времена. Али док већ народ устаје на народ и царство на царство, још увек нема општег сукоба. За сада се четири ветра задржавају док слуге Божје не буду запечаћене на својим челима. Тада ће земаљске силе постројити своје снаге за последњу велику битку.“ Christian Service, 50, 51.

Бог печата сто четрдесет и четири хиљаде, а затим позива Своје друго стадо из Вавилона, и друго стадо такође прима печат Божји, премда је представљено као „велико мноштво“ насупрот сто четрдесет и четири хиљаде. Суштинска тачка коју треба уочити у претходном наводу јесте да се „четири ветра задржавају док се слуге Божје не запечате на својим челима“. У време недељног закона сто четрдесет и четири хиљаде су запечаћени, „и где, треће тешко долази брзо“, али тек када и последњи из Божјег другог стада прими печат, четири ветра бивају у потпуности пуштена.

„Народи се сада гнеше, али када наш Првосвештеник заврши своје дело у Светињи, устаће, обући хаљине освете, а тада ће се излити седам последњих зала. Видела сам да ће четири анђела задржавати четири ветра док се Исусово дело у Светињи не доврши, а потом ће доћи седам последњих зала.“ Review and Herald, August 1, 1849.

„Велики и свечани догађаји“ на чијем се „прагу налазимо“, приказани су као „ратови и гласови о ратовима“. Приказано је да се то догађа када је „све у нашем свету у покрету“, када народи „већ устају народ на народ“. Панијум представља „чудну и догађајима испуњену историју“, у петнаестом стиху једанаесте главе Данила, која води у шеснаести стих и уводи у њега, а то је закон о недељи, где је „општи сукоб“, за који све „силе земаљске“ постројавају своје снаге за последњу велику битку. Та „последња велика битка“ јесте Трећи светски рат, и представљена је Битком код Акцијума 31. године пре Христа.

Стихови један и два, и стихови десет до петнаест представљају скривену историју четрдесетог стиха у једанаестој глави Данила. Четрдесети стих одређује историју Сједињених Америчких Држава и адвентизма од 1798. до 1989. године. Потом ћути све до краја Сједињених Америчких Држава као шестог царства библијског пророштва и избацивања из уста лаодикијске Цркве адвентиста седмог дана у четрдесет првом стиху, што је закон о недељи, а то је такође и шеснаести стих. Стихови један и два одређују време краја 1989. године, и председнике Сједињених Америчких Држава од тог тренутка па до шестог богатог председника који подиже сатанске глобалисте. Други стих доводи историју до избора Доналда Трампа 2016. године, а затим трећи стих преузима историју десет царева, представљених Александром Великим, који је седмо царство библијског пророштва, који

своје царство предају папству у ускоро долазећој кризи закона о недељи.

Десети стих се завршава тиме што одређује 1989. годину као време краја, а стихови једанаести и дванаести излажу рат у Украјини, указујући на то да ће Путин и Русија добити рат, али да неће имати користи од своје победе. Украјински рат је отпочео 2014. године, годину дана пре него што је започела Трампова прва кампања. Ови стихови воде ка васкрсењу (политичком) Доналда Трампа док он започиње своју трећу кампању да постане осми председник, који је од седморице. Тринаести стих указује на Трампове политичке борбе које претходе његовој победи код Панијума у петнаестом стиху, а четрнаести стих разматра историју која се одвија током Битке код Панијума све до његове победе у петнаестом стиху, историју када човек греха почиње отворено да продире у политичку историју. Када папство продире у пророчку историју, тирска блудница почиње да пева и виђење се утврђује.

Победу код Панијума 200. године пре н. е. следио је путоказ Макавејске „побуне“ у Модину (што значи протест) 167. године пре н. е. Године 164. пре н. е. Макавејци су поново посветили Храм, а Антиох Епифан је умро, означивши прекретницу у Макавејској борби против грчког верског утицаја. У раздобљу од 161. до 158. године пре н. е. дело ступања у савез било је започето и довршено. Пророчки путокази се понављају у Хасмонејској династији у оквиру историје од петнаестог до двадесет трећег стиха.

Савез са Римом у двадесет трећем стиху представља непосредно упућивање, али у петнаестом стиху четири макавејске ознаке пута — 167. пре н. е., 164. пре н. е., 161. пре н. е. и 158. пре н. е. — виде се само када се на тај стих примени историја „савеза“. Када је Помпеј у шеснаестом стиху освојио Јерусалим, суочио се са грађанским ратом који се одвијао унутар града, а две супротстављене стране биле су обе отцепљене групе Хасмонејске династије. Макавеји су, дакле, присутни и у историји шеснаестог стиха.

Двадесети стих означава Христово рођење, а двадесет први и двадесет други стих означавају историју Христове смрти; стога та историја има линију Хасмонејске династије, представљену фарисејима. Стихови од петнаестог до двадесет трећег означавају дословну славну земљу и Божји отпаднички јудејски народ, који је тврдио да је бранилац Његових истина, али није био ништа више Божји представник него што је то отпали протестантизам.

Сестра Вајт нас обавештава да ће се „много од историје која се одиграла у испуњењу“ „једанаесте главе Данила“ „поновити“. Пророчка линија представљена Хасмонејском династијом представља пророчку линију која приказује отпаднички рог протестантизма, почев од треће председничке кампање коју предузима шести најбогатији председник. Трамп се три пута кандидује за председника; први и последњи пут када се кандидује, односи победу, али други пут побуна представљена бројем тринаест означава покрадене изборе 2020. Свет се тада дели на две класе; једна класа може да види 2020, а друга је слепа. То симболизује велику пробу која претходи завршетку времена милости за адвентисте у обликовању иконе звери.

„Припреме већ напредују, и покрети су у току, који ће довести до начињавања иконе звери. У историји земље биће изазвани догађаји који ће испунити предсказања пророштва за ове последње дане.“ Review and Herald, 23. април 1889.

Напредујуће „припреме“, „покрети“ који су сада „у току“, и „догађаји“ „који ће довести до тога да се начини лик звери“, и „који ће испунити предсказања пророштва за ове последње дане“, обухватају путоказе Хасмонејске династије из стихова петнаест до двадесет три у једанаестој глави Књиге пророка Данила. Отпадничка Хасмонејска династија, која представља отпаднички протестантизам, уткана је у сведочанство Доналда Трампа, шестог и осмог републиканског председника, који подстиче и покреће свој MAGA-изам против woke-изма новог светског поретка.

Сведочанство о Трампу допире до 2020. године у другом стиху једанаесте главе Данила, и обухвата његову кампању и први мандат; затим стихови тринаест до петнаест идентификују његову трећу и последњу кампању, победу и његов последњи мандат. Између та два мандата, једанаеста глава Откривења показује да је републикански рог био убијен и лежао мртав на улици три и по дана. Та линија Трампове историје повезује почетак и завршетак његових председничких мандата у једанаестој глави Данила. Стога се сведочанство о Доналду Трампу налази и у књизи Данила и у Откривењу, и у обе књиге налази се у једанаестој глави.

Три делимичне линије, када се доведу заједно, откривају потпуну историју Трампа као шестог и осмог председника, и устројене су на потпису „Истине“. Оне потичу из књига Данила и Откривења и образују историјску линију која је у сагласју са оним „делом књиге пророка Данила који се односи на последње дане“.

Тај део Данила јесте оно што Лав из Јудиног племена отпечаћује непосредно пре завршетка времена милости, и стога је саставни део поруке о запечаћењу сто четрдесет и четири хиљаде. Али потребан је савршен духовни вид да би се увидели пророчки путокази о томе да су два сведока убијена 2020. године.

Петнаести стих једанаесте главе Данила представља битку код Панијума и линију хасмонејске династије, која се испунила дословном битком, те тако симболизује пророчку илустрацију духовног рата између религије отпалог протестантизма и религије глобалистичког новог доба. Битка код Панијума, која се одиграла 200. године пре Христа, представља битку републиканског рога, а борба представљена Макавејским устанком представља битку рога отпалог протестантизма. Иако се устанак Макавејаца одиграо 167. године пре Христа, он се пророчки усклађује са битком републиканског рога 200. године пре Христа, јер се у пророчком смислу историје тих рогова међусобно упоређују.

Петнаести стих представља пророчку историју која непосредно претходи ускоро долазећем недељном закону и уводи у њега. Стога он представља управо ону тачку у времену печатења сто четрдесет и четири хиљаде када сила унутар поруке о печатењу заувек утискује печат на Божји народ последњих дана.

Истину открива Лав из племена Јудина, а та истина јесте Откривење Исуса Христа. Сто четрдесет и четири хиљаде су они који „иду за Јагњетом куд год Оно пође“, и када Он отвори петнаести стих, Лав из племена Јудина довео је Свој народ последњих дана у Панијум. Исус је управо ову поенту илустровао у процесу запечаћења када је, непосредно пре крста, повео Своје ученике у Панијум.

Рат у Панијуму Христос изричито разматра када је стајао у Панијуму са Својим ученицима и тамо их поучио да ће Његова црква бити сазидана на Петровом исповедању и да је „врата пакла“ неће надвладати. Исус је указао на ратовање које је представљено Битком код Панијума. Битка код Панијума јесте петнаести стих, а шеснаести стих је Битка код Акцијума. Христос је стајао у Панијуму, непосредно пре него што се одиграо чин Његове смрти.

Од Панијума до закона о недељи протеже се историја политичке и верске борбе два рога звери из земље — протестантизма и републиканизма. Оба су била нападнута од стране атеистичке звери из бездана 2020. године, а ратовање та два рога против политичких и верских богова глобализма представљено је у оквиру историје стихова једанаест до шеснаест.

Од Украјинског рата који је започео 2014. године, преко прве председничке кампање Доналда Трампа која је отпочела 2015. године, па све до смрти два рога 2020. године, до васкрсења 2023. године, и до треће Трампове кампање која је започела 15. новембра 2022. године, историја води ка стиховима тринаест до петнаест. У тим стиховима историја која је откривена Божјом пророчком Речју представља пророчке истине које запечаћују сто четрдесет и четири хиљаде.

Те истине су биле илустроване Христовом посетом Кесарији Филиповој у шеснаестој и седамнаестој глави Јеванђеља по Матеју. У тим стиховима, човек греха се враћа у пророчку историју певајући песме тирске блуднице, и тиме утврђује виђење, постављајући тако те стихове у контекст поноћног поклича, јер где нема виђења, народ пропада.

Где нема визије, народ пропада; а срећан је онај који држи закон. Приче 29:18.

Они који имају очи, али неће да виде, и уши, али одбијају да чују, јесу луде лаодикијске девице које немају „уља“. „Уље“ је умножење знања које настаје када се Откривење Исуса Христа отпечати непосредно пре него што се време милости затвори, и, према Осији, Божји народ који одбија и одбацује знање треба да буде уништен.

Народ мој пропада због недостатка знања; зато што си одбацио знање, и ја ћу одбацити тебе, да ми више не будеш свештеник; пошто си заборавио закон Бога својега, и ја ћу заборавити децу твоју. Осија 4:6.

И дође ми реч Господња говорећи: Сине човечији, ти пребиваш усред дома одметничког, који има очи да види, а не види; имају уши да чују, а не чују; јер су дом одметнички. Језекиљ 12:1, 2.

И рече: Иди, и кажи томе народу: Слухајте заиста, али не разумевајте; и гледајте заиста, али не поимајте. Учини да срце овога народа отежа, и уши њихове отупи, и очи њихове затвори; да не виде очима својим, и не чују ушима својим, и не разумеју срцем својим, и не обратe се, и не исцеле се. Исаија 6:9, 10.

И приступише ученици и рекоше Му: Зашто им говориш у причама? А Он, одговарајући, рече им: Зато што је вама дано да знате тајне царства небескога, а њима није дано. Јер ко има, даће му се, и имаће у изобиљу; а ко нема, узеоће се од њега и оно што има. Зато им говорим у причама: јер гледајући не виде, и слушајући не чују, нити разумеју. И на њима се испуњава пророштво Исаијино, које говори: Слухом ћете чути, и нећете разумети; и гледајући ћете гледати, и нећете видети. Јер је отворило срце овога народа, и ушима тешко чују, и очи своје затворише; да како не виде очима, и не чују ушима, и не разумеју срцем, и не обратe се, и да их исцелим. А благо вашим очима, јер виде; и вашим ушима, јер чују. Јер заиста вам кажем да су многи пророци и праведници желели да виде што ви видите, и не видеше; и да чују што ви чујете, и не чуше. Матеј 13:10–17.

„Све поруке дате од 1840. до 1844. године треба сада снажно изнети, јер има много људи који су изгубили своје упориште. Те поруке треба да се упуте свим црквама.

„Христос је рекао: ‘Благо очима вашим, јер виде; и ушима вашим, јер чују. Јер вам заиста кажем да су многи пророци и праведници желели да виде оно што ви видите, и не видеше; и да чују оно што ви чујете, и не чуше’ [Матеј 13:16, 17]. Блажене су очи које су виделе оно што је било виђено 1843. и 1844. године.”

„Порука је дата. И не треба да буде никаквог одлагања у понављању поруке, јер се знаци времена испуњавају; завршно дело мора бити извршено. Велико дело биће учињено за кратко време. Ускоро ће, по Божјем одређењу, бити дата порука која ће нарасти у силан поклич. Тада ће Данило стати на своме месту, да да своје сведочанство.“ Manuscript Releases, volume 21, 437.

Наставићемо ово проучавање у следећем чланку.

Откривење Исуса Христа, које даде њему Бог, да покаже слугама својим шта ће ускоро бити; и показа га пославши по анђелу својему служи својему Јовану, који посведочи реч Божју и сведочанство Исуса Христа, и све што виде. Блажен је онај који чита, и они који слушају речи овога пророштва, и држе што је у њему написано; јер је време близу. Откривење 1:1–3.